

Icy Tea

RSI

Jan Hemel

Als je veel tennist, viool speelt, typt, of muist, dan krijg je, iedereen weet dat, een tenniselleboog, een violarm, een typevinger, of een muisarm, kortom RSI. Dat doet pijn, maar een groot deel van de ellende komt uit het feit dat je nog meer pijn verwacht, want RSI is erg; en als je niet uitkijkt wordt het erger en kan het tot levenslang aanhouden. RSI, kortom, is de elektronische snelweg naar de put.

Troost kun je dan putten uit de kennismaking met allerlei speciale programmatuur. Bij mijn eerste pijntjes ben ik eenvoudig begonnen: een zelfgemaakt tekstbestandje waarschuwde dat ik even moest gaan opstaan, handen wapperen en met ogen knipperen. Ik liet dit Windows elke tien minuten hinderlijk maar herinnerend vertonen op het scherm, waarna ik, wapper, wapper, knipper, knipper, op, neer, klik, weer aan het werk kon.

De door de onderbreking veroorzaakte stress bleek nog onvoldoende om te voorkomen dat ik full-blown RSI klachten kreeg. Het RC stelde onmiddellijk een strenger programma ter beschikking: WorkPace. Dit is van mening dat ik elke twee en een halve minuut vijftien seconden moet pauzeren om mijn ruggengraat weer in model te buigen. Verder houdt het niet van geconcentreerd werken. Dat moet bekeken zijn in twintig minuten. Daarna gaan we stretchen! En knijpen in een stressballetje om armen als kolenschopstelen te krijgen! Kortom rusten. Weg is dus ook mijn literatuurachterstand, want wat is rusten?

Al na twee dagen bleek ook dit niet tot het gewenste resultaat te leiden. Over naar spraakherkenning: Voice Xpress, van het bedrijf dat vlak voor de teloorgang nog even zijn belangrijkste concurrent (Dragon) opkocht. Met een head-set, of moet ik zeggen jet-set? Alleen het zien al doet geloven. Zelfs mijn Spaanse vriendin Gloria verstaat mij in mijn nieuwe outfit stukken beter.

Voice Xpress wil wennen aan mijn stem. Daartoe moet ik met natuurlijke stem een (humoristisch) artikel voorlezen. Dat is niet eenvoudig als de grappen geslaagd zijn. Gelukkig speelt dit probleem

maar zelden, zodat dat het bij de tweede poging al redelijk lukt. Even proefdraaien. Ik lees een stukje uit het kerstverhaal (de problemen spelen al een tijdje). Bij teruglezen is de bron herkenbaar, maar ik had de strekking anders begrepen. Samen oefenen we nog wat, met matig resultaat. Veel van wat ik zeg wordt (door het ?uh?-filter) beschouwd als onbeduidend gemummel, niet waard om verstaan te worden.

Ik heb naar waarheid opgegeven dat ik een man van boven de zestien jaar ben, maar mogelijk correspondeert mijn stem niet met zijn ideaalbeeld. Op aanraden van mijn zoon maak ik een nieuw sprekersprofiel en stel me voor als Jantje, een jochie van twaalf. Weinig verbetering, evenmin als met mijn alterego's Jannie of Janine. Het wordt dus een kwestie van doorzetten. Gewoon geduldig toepassen in de praktijk is misschien de juiste aanpak. Ik ben immers net bezig met het schrijven van een cursus!

Er valt veel te verbeteren als Voice Xpress je normale taalgebruik leert kennen uit eigen typewerk, oppert de handleiding. Inderdaad vindt hij in oud cursusmateriaal 387 onbekende woorden die allemaal getraind moeten worden. Dat wordt mij voorlopig te gek. ... Maar ja, zonder deze maatregelen krijgt de cursus er wel een extra begripsslaag bij, vrees ik.

Dan maar deze Icy Tea inspreken; daarbij kan een extra laag minder kwaad. Dat gaat ook niet voortdurend goed, en als het verstaan dan wel goed lukt krijg ik ook nog ?om elk een dikke peseta's? (ik zei: ?een tik op de vingers?) van WorkPace, omdat ik te snel zou typen. Zo straft de ene RSI-bestrijder de ander af.

Dit stukje is geheel gedictreed (en met de hand gecorrigeerd (-:-))

▲ Begin pagina ▼

[index](#) Pictogram 3

